ניזאם

טערקישע סיגארעטס

10 פאר 18 סענט

2 פעקעדזשעס פאר 35 סענט

דער אומגליקליכער קרנו

א ראמאן אויס דעם אידישן העבען אין קענעדע

— פון —

נ. בראץ

פארפאסער פון „די שעהנע רבקה", „איהר געהיימניס", „פייגעלע" אין אנדערע ראמאנען.

(60-טע פארזעצונג)

עמיס זאנדערבארע אויפפהרונג האט כעמען אין נאנצען ווייך געמאכט. אין זיין ערפאהרונג מיט פרויען האט ער נאך נאר אזוינס נים באגעגנט. אין זאם יטזערער עס איז פאר איהם געווען זיין נים זויבערען אין שעהנעם צייט צו ערלייכען אזא שטארקער האט אין איהם דער פארלאנג געברענט, אזא חוצפהדיגער איז ער געווארען. עס איז געקומען אזוי ווייט אז דער ערבער סעם בדי וועלכען צו באזוצען אין אין קיין נייעם נים געווען. אבער איהר אויגן האבען טראכטען. האט נאכן ערגעסנס פון אים געווען אין אים אן אמת אום צו באזוצען זיך.

דער אמת איז געווען אז בעם אלטן בלייבט וועגען דעם ערענסט נים נעטראכט. עמא איז טאקע געווען א שעהנער מיידל און ער האט זי ליעב געהאט. ער האט אבער ביי זיך געוואוסט אז פרויען אדער שפעטער וועט זי איהם דערעסען און ער וועט זי אויסקוואלען. ווי ער האט מיט שפארטקייט דאס איהם געטריבען אז דער ערבער סעם בדי ווערטער אין פערצווייפלונג.

נאכעמ נעכט פרעגט פארכעם מאר סעם אפילגען ביי זיך אויף'ן בעם זיך ווארפען פון איין זייט גויף'ן צווייטען און טראכט כען פלעכער ווי אזוי צו באזוצען עמא, און ער פרעגט זיך האבען, ווי לאנג נעארבייט און פרעגט זיין זיכער אז דאס מאהר האט ער געזעגט פרעגט זיך עס אויסלאזט פונקט ווי אזא אנדערע זייגע מרייהערדיגע פרעגער אין ער פרעגט ווער רע אויף זיך אזוי אין בעם.

עמא פרעגט אז אן אפציצע געווא זען צו בעזוצען עמא. דער איינפעגער מיטעל אבער איז געווען תחנה צו האבען מיט איהר אנדערש האט ער געזעהען ווען ער זיין צייט נים דערגרייכען. ער האט געזעהן ווי עמא אליין פלעגט דערפון טראכטען לייבדיג אבער דאך האט זי זיך קאנטראלירט. אין דאס אליין האט איהם ווילדער געטראכט. אין דערמיט האט זי איהם צו זיך מעהר געצויגען, אין נים איינמאהל פלעגט ער צו זיך אליין רייזען. ווי הערליך זי מיט זיין, ווערלך שטארקענאטור זי באזעצט. דאס האט זי גרעסער געמאכט אין ווייל אויגן זיין לעבען צו איהר אין שטארקער גע־וואהן. דאך האט ער כלי זיך געלעהרט יעצט וועט זי אויספיהרען. עס וועט אבער קומען א צייט ווען איך ווער זיין ווער הערשען. דערווייל אבער האט ער אויך געמוזט בייגען צו איהר ווילען.

ביסקאזווייז איז סעם געווארען אן אמטער אויגענבליק אין הויז. ער האט שוין פאר ארבען קיין מורא נים געהאט. ער אמטער האט זיך אויף צוגעוואוינט ווי מען געוואוינט זיך צו צו יעדער אנ־דער צרה און האט אנגעפאנגען צו קומען אויף סעמען ווי אויף זיין צוקונפטיגע אייגדעס. אן סעם האט זיך דערפיהלט שטארקער.

די אלטע האט אבער פון צייט צו צייט דערמאהנט מאקסען. עס האבען אין הויז אויסגעפעהלט די פרעגענטען ווערכע ער פרעגט ברענען. יעדעס מאל וואס ער איז געקומען. אין אז מאקס פרעגט קומען פרעגט עפעס. פרייאבער ווערען אין הויז. ער פרעגט זיין א נו סם אין דאס נאנצע הויז פרעגט אויף דעבען. סעם אבער איז שוין געווארען אנבעדיג. אין ער האט זאגאר פאר וואס טאטע מאטע קומען ווארט. נים גע־האט. ער פרעגט קומען אין הויז, פרעגט זיך פארקרייבען מיט עמא אין פראגט רום אין פרעגט צימבען די טיהר. זי פרעגט סטורשעס צימבערן אויף דער פיאנא. אבער עס איז געווען א פארר פארעגע זאך.

אין מוטע צוליעב דעם. אין אנדערע זאכען, האט די מוטער אנגעפאנגען צו ווידען פרוהער אביסער שטיער. אבער וואס אמאר. הערער אין הערער. אז וואס דעם זיין דער סוף, בין ווי לאנג איז דער שיער זיך ארומצושלעפען אין טון דאך אנבאנגען צו פרעגען עפעס וועגען א חכמה. זאגען זיי חתונה האבען.

דער ארטער האט זיך ביי דעם גע־האנען פון דער ווייטעגס. איהם איז דער גאנצער שידוך נים געווען צום האר־צען. עס איז נים געווען זיין אויסוואהל אין עס האט איהם נים געגרעם ווי זאגען הייכאר נים חתונה האבען. עס האט איהם אויך נים גערערט ווען עס זאל זיין פארהערהט ער איז געווען פאסיוו צו דער גאנצער זאך.

אין אזוי ווייגען פארבייגעפאען טעג, וואכען אין מאנאטען. בקוון אויגענאהל מאר דער גאנצער צייט האט עמא אויסגע־נעטרעגט איהר הארץ. פאר איהר חברטע בים שוהמאן, אין דאס איז געווען דאס עלטסטע אין דאס הערצער אין דאס גאנצע בארעגע געווען אין אין אלע אנדערע אין אין אלע אנדערע אין אין אלע אנדערע